

ת"פ 57386/11/14 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד אביב, הכוכב האדום לבניה בע"מ, נביל ג'בראן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57386-11-14 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' אביב, הכוכב האדום לבניה בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ בעניין: בית המכס ומע"מ ירושלים

המאשימה

נגד

1. אביב, הכוכב האדום לבניה בע"מ
2. נביל ג'בראן

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה לפי סעיף 117(א)(14) ועבירה לפי סעיף 117(א)(7) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1976 (להלן: "החוק").

2. כתב האישום כולל שני אישומים:

בהתאם לעובדות האישום הראשון, בשנת 2003 חברת אביב הכוכב האדום לבניה בע"מ (להלן: "הנאשמת") הייתה רשומה כעוסק מורשה לפי החוק. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") היה המנהל הפעיל של העסק. במהלך התקופה שבין חודש ינואר 2006 לבין חודש אפריל 2007 הוציאה הנאשמת באמצעות הנאשם, חשבוניות מס בסך של ₪13,890,391 אשר המס הכלול בהן הוא ₪1,970,053. בדיווחיו התקופתיים לתקופות אלה הצהיר הנאשם עסקאות על סך ₪6,783,106 אשר המס הכלול בהן הוא ₪928,480.

הנאשמת, באמצעות הנאשם, הוציאה חשבוניות מס בסך של ₪7,107,285 כולל מס אשר המס הכלול בהן הוא ₪1,041,573. אך הנאשמים לא דיווחו על החשבוניות ולא שילמו את המס הכלול בהן כנדרש בחוק.

במעשיהם המתוארים, הוציאו הנאשמים חשבוניות מס ולא שילמו את המס הכלול בהן כנדרש בחוק.

בהתאם לעובדות האישום השני, במהלך התקופה שבין חודש ינואר 2006 לבין חודש אפריל 2007, לא ניהלה הנאשמת באמצעות הנאשם, פנקסי חשבונות או רשומות אחרות שהיה עליה לנהל כנדרש בחוק ובתקנות.

3. ב"כ הנאשם ביקש לקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ובהמשך אם הדבר יידרש לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, לשלוח אותו לממונה על עבודות השירות. ב"כ המאשימה השאירה את שאלת תסקיר שירות

המבחן לשיקול דעת בית המשפט. בית המשפט שלח את הנאשם לשירות המבחן כדי לקבל תסקיר בעניינו ולאחר מכן, הצדדים טענו לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 51, נשוי ואב לשישה ילדים משתי מערכות נישואים. הוא מפרנס יחיד ועובד כפועל ניקיון בבית חולים הדסה הר הצופים, מעסיקו מסר כי הוא עובד מסור אחראי ואמין אשר זכה פעמים לתואר עובד מצטיין.

עוד עולה מהתסקיר כי אביו של הנאשם נפטר לפני כעשר שנים ממחלת הסרטן כשהיה בגיל 76. אביו ניתק עמו ועם אחיו קשר כאשר היגר לארה"ב לצורך עבודה והפסיק לשלוח להם תשלום עבור מחייתם. הנאשם השלים 7 שנות לימוד, נשר מבית הספר כדי לסייע בפרנסת המשפחה. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם גדל במשפחה מגובשת מלוכדת ותומכת אשר אפשרה לו להתמודד עם הקשיים אותם חווה בילדותו בעת נטישת האב והמצב הכלכלי אליו נקלעו. עוד ציינה קצינת המבחן כי בנו הקטן של הנאשם סובל מבעיות קשב וריכוז קשות, אשר בשלן משולב במסגרות מיוחדות.

אשר לביצוע העבירות מסרה קצינת המבחן כי הנאשם לקח אחריות למעשיו ומסר כי בשל חוסר הבנתו בתחום לא היה מודע לעובדה כי התנהלותו אינה חוקית. לדבריו נוצל על ידי שותפו לחברה, עמו ניתק הקשר לאחר שנודע לו הדבר. הנאשם ביטא תחושות של צער על התנהלותו וחשש מההשלכות הצפויות לו ומהפגיעה אפשרית בתעסוקתו, שכן הוא המפרנס היחיד של משפחתו.

קצינת המבחן התרשמה כי בעת ביצוע העבירות פעל הנאשם תוך שהוא מודע לעובדה כי מדובר בעבירות פליליות, אך ללא התעמקות במשמעותן והשלכותיהן, מתוך רצון להרוויח כסף באופן מהיר.

עוד התרשמה קצינת המבחן כי לנאשם נטייה לפעול במצבים מסוימים ללא חשיבה מוקדמת על מעשיו וללא שקילת תוצאות מעשיו והשלכותיהם. לדבריה קווי האופי שלו משמשים כגורמי סיכון להתנהגויות בעלות אופי עובר חוק. בד בבד, מצאה קצינת המבחן כי לנאשם גורמי סיכוי לשיקום.

קצינת המבחן המליצה כי יוטל על הנאשם עונש של צו של"צ בהיקף של 300 שעות במסגרת לשכת הרווחה "בית חנינה" וכן מאסר מותנה והתחייבות.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה מסרה כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל, 10 ל-24 חודשים מאסר מותנה וקנס, לדבריה אין מדובר בעבירה הקבועה בחוק העבירות המנהליות שהעונש בגין הוא קנס. ב"כ המאשימה טענה כי במעשיו, רמס הנאשם את הערכים עליהם נועדו להגן הוראות הסעיף לחוק. קרי הגנה על הקופה הציבורית ועל עיקרון השוויון בנטל תשלום המיסים. לתמיכה בטענותיה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה התומכת במתחם לו עתרה. אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה עמדה על מכלול הנסיבות לקולא בהם לקיחת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי יקר, היעדר עבר פלילי. לחומרה טענה לכך

שהמחדל לא הוסר, כאשר מדובר בסכום מס גבוה, של למעלה ממיליון שקלים. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס מרתיע בסך 8% מהמחדל.

6. ב"כ הנאשם סבר כי מדובר בעבירות מנהליות שהעונש בגין הוא קנס ואין להטיל על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח. לדברי ב"כ הנאשם הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הוא לא הפגיעה בכספי ציבור, אלא ניהול תקין של חשבונאות, בהתאם לסעיף 117(א) לחוק השונה במהותו מסעיף 117(ב) לחוק משום שהוא כולל עבירות שהן טכניות, כאשר אין בהן מחשבה פלילית להתחמק מתשלום מס, אלא לכל היותר אי ביצוע היסוד העובדתי של העבירה, קרי אי הגשת החשבוניות לרשויות ועל כן אין לתת משקל משמעותי לסכום החשבוניות. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם כי העבירה במדרג חומרה נמוך והעונש המקסימאלי הקבוע לצד העבירה הוא שנת מאסר. כמו כן אין מדובר בעבירה שבוצעה תוך תכנון מוקדם, זיוף מסמכים, שימוש בחשבוניות פיקטיביות או ניכוי תשומות שלא כדין. אשר לעונש המתאים, לדבריו יש להתחשב בכך שהנאשם ללא עבר פלילי, הודה בהזדמנות ראשונה הן בבית המשפט והן בעת חקירתו, הנאשם חסך זמן שיפוטי יקר והתחרט על מעשיו לפני קצינת המבחן, וכן ביקש להתחשב בחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה בשנים 2006, 2007 ועד להגשת כתב האישום בשנת 2014. כמו כן ביקש מבית המשפט לתת משקל לנסיבות המשפחתיות הלא פשוטות בהן גדל, והיותו מפרנס יחיד לילדיו. לאור האמור, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולחילופין לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות שירות. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

מתחם העונש ההולם

7. השאלה הראשונה הניצבת לפני בית המשפט היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם במקרה דנן בו קיימים מספר אישומים - האם כ"אירוע אחד" או כ"כמה אירועים".

8. סעיף 40 יג לחוק העונשין דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע שתי חלופות: האחת - מספר עבירות המהוות אירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע; השנייה - מספר עבירות המהוות מספר אירועים, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן, בית המשפט רשאי לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

9. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה והדעות חלוקות ביחס לשאלה זו. גישה אחת היא גישתם של כב' השופטת ברק-ארז וכב' השופט פוגלמן בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (מיום 29.10.2014) (להלן: "ע"פ ג'אבר") לפיה ניתן לטעון כי כל העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת כתב האישום מהוות אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת. גישה שניה היא גישתם של כב' השופט דנציגר בע"פ ג'אבר וגישתו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 27.8.2014) לפיה אף שמדובר בעבירות שבוצעו על רקע מסכת נסיבות משותפת, משניתן להפריד בין המעשים יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאירועים.

"מבחן הקשר ההדוק" אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15) ורע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15)) ואף לאחרונה בע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/15), שם קבע כב'

השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק.

"כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבות העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו."

10. מצאתי כי במקרה שלפני, היות ומדובר באירועים שהתרחשו באותו הזמן והמקום, והם פרי אותו מעשה, מכאן שיש קשר הדוק בין העבירות השונות ויש לראות בעבירות שביצע הנאשם אירוע אחד.

11. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה שבפני, **הערך החברתי** אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות המס הוא השוויון בנשיאת נטל המס ומתן האפשרות למדינה לאכוף את דיני המס ולגבות מס אמת המהווים אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה. כאשר נישום מתחמק מתשלום מס, משמעות הדבר שקופת המדינה, אשר אחד המקורות מהם היא ניזונה הם תשלומי המס של אזרחים שומרי חוק, חסרה ונגרם לה נזק כלכלי כבד. דבר זה מוביל להטלת מעמסה נוספת על כלל הציבור, גריעה מהקופה הציבורית המיועדת לטובת הכלל ופגיעה בערכי השוויון ובסדר החברתי כך שנפגעת יכולתה של המדינה לספק שירותים ראויים לאזרח. **"עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס"** (רע"פ 977/13 אודיז' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [20.02.13]). עוד נקבע: **"הערך המוגן בעבירות מס הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית, לרבות שיטת המסוי שתבטיח חלוקת נטל שוויונית וצודקת"** (ע"פ (מחוזי תל אביב) 71687/02 עיני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [1.4.04]). לא אחת נאמר בפסיקה כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לחשיפה, שמסבות נזק לאוצר המדינה ומובילות להגדלת הנטל על יתר אזרחי המדינה. שילוב של רווח כלכלי מחד וקלות הביצוע מאידך, מחייב ענישה מוחשית וקשה, למען תדע סביבתו העובדת של העבריין כי על אף שהעבירה קלה לביצוע, הרי שסיכון רב בצידה בשל העונש המחמיר הנגזר בגין עבירות אלו, ומכאן הצורך להרתיע מפני ביצוען.

12. במקרה דנן, **מידת הפגיעה בערך המוגן**, היא רבה. בהתייחס לתקופה של שנה וארבעה חודשים, נמנע הנאשם מדיווח על חשבונות בסכומים ניכרים- מעל לשבעה מיליון ש"ח ובכך התחמק הנאשם מתשלום מס בהיקף לא מבוטל של כ- 1,041,573 ₪ כך שהנזק הכלכלי שנגרם לקופת המדינה כתוצאה מהעלמת המס הוא נזק בלתי מבוטל במשך תקופת זמן שאינה קצרה.

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הענישה שהתגבשה לעבירות המס היא קפדנית, ובתי המשפט קבעו לא אחת כי הענישה הראויה בעבירות מסוגים אלו הוא מאסר בפועל, כפי שבאר בית המשפט העליון:

"בתי המשפט השונים, ובראשם בית משפט זה, נוטים להנ ג דיניות ענישה מחמירה בעבירות מיסוי המלוות בכוונה מיוחדת כפי שכאן. במקרים כאלה, כאשר שיעור אי תשלום המס גבוה, נכון ככלל להטיל עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, ואין להסתפק בענישה מקלה יותר לרבות מאסר בדרך של עבודות שירות" (ע"פ 3829/13 שניידר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.10.13)).

14. ברע"פ 3857/13 **שאול יצחקיאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.7.2013) נקבע:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל..."

... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס, עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין".

15. אך לאחרונה ביום 3/9/15, שב וחזר כב' השופט מלצר ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (להלן: **"רע"פ עודה"**) על ההלכה הפסוקה לפיה יש להטיל על עברייני מס עונשי מאסר בפועל וקנס כספי:

"...פסיקה עקבית מלמדת כי בעבירות שעניינן הונאת רשויות המס, המגמה היא להחמיר בעונשם של אלו: "אשר שולחים את ידם בקופה הציבורית ופוגעים קשות בעקרון השוויון בנשיאה בנטל המס, ובעקיפין פוגעים גם במרקם החברתי בישראל" (ראו למשל: ע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.09.2014); רע"פ 6296/09 איקס איקס אקסלנט מזון אילת בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (09.08.2009)). הפועל היוצא מכך הוא שככלל, מדיניות הענישה הראויה בעבירות כגון אלו כוללת עונש מאסר בפועל, לצד הטלת קנס כספי..."

הרציונל הניצב מאחורי הנחיה ענישתית זו עוסק בפגם הייחודי, המצוי בעבריינות המס ואשר גלום בנכונות העבריין להוציא עצמו מגדר הכלל ולהעשיר עצמו תוך פגיעה בבני החברה האחרים, הנדרשים לשאת בעול הכלכלי ממנו התחמק. עוד מבטאת הענישה את הקושי שבהיקפיה הניכרים של עבריינות המס, אשר פוגעת בצורה קשה בקופת הציבור וברווחת הכלל, תוך גריעה מאמון הציבור בשלטון החוק.

16. מבחינת **נסיבות ביצוע העבירות** - לביצוע העבירה קדם תכנון שבא לידי ביטוי בכך שהנאשם בחר שלא להעביר לרשויות המס את המס הכלול בחלק מן החשבונית שהוציא ובחלק אחר של החשבונית הנאשם כן העביר את המס הכלול בהן. נוסף לזאת, הוא לא ניהל פנקסי חשבוניות בכל תקופת עיסוקו, כך שלא מדובר בפעולה אקראית אחת, אלא לאורך זמן של 14 חודשים. הנזק הפוטנציאלי שעשוי להיגרם מביצוע העבירה,

כתוצאה מהעלמת הכנסות הנאשמים מהמדינה הוא נזק לא מבוטל. דיווח עיתי, מדויק ובמועדים המתחייבים, הוא הכלי העיקרי המאפשר לרשויות המס לבצע תפקידם על פי הדין ועל כן היעדר הדיווח כשלעצמו מהווה נזק קונקרטי.

17. עוד אציין כי הנאשם הורשע בעבירות שהעונש המקסימלי שלצדן הוא מאסר של שנה, קרי מדובר בעבירות מס במדרג חומרה נמוך. המאשימה בחרה לייחס לנאשם עבירה לפי סעיף 117(א) ולא לפי סעיף 117(ב), בו מיוחסת לעובר העבירה יסוד נפשי של "מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס" ונושאת לצידה ענישה מחמירה מרבית של 5 שנים. אולם סכום המס שלא שולם הוא משמעותי ביותר והנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא רב, כפי שצינתי לעיל.

18. לעניין הקנס, המדיניות הנוהגת היא הטלת קנס מכביד ומשמעותי על עברייני מס. אולם, בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין, בקביעת גובה הקנס, יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם. יחד עם זאת, יש להתחשב בכלל שנקבע ברע"פ 977/13 **משה אודיז' נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 20.2.13), לפיו בעבירות מס, מצב כלכלי קשה של נאשם, איננו יכול להוות שיקול מספיק להקלה בעונש (פסקה 8 לפסק הדין). לפיכך, בגזירת עונשו של הנאשם התחשבתי בכך שהוא אמון על פרנסת ששת ילדיו.

19. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין שלושה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בתוספת מאסר מותנה.

20. אשר לרכיב הקנס- נוכח המניע הכלכלי שמונח בבסיס העבירות, ראוי כי הענישה תכלול רכיב כלכלי שיעביר מסר הולם ומרתיע לפרט ולכלל. בהתחשב בהיקף השמטת ההכנסות במקרה דנן, ובשים לב לעיקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, שיעור הקנס ההולם יכול היה להגיע לעשרות ואף מאות אלפי ₪. יחד עם זאת, יש לזכור כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם. לנאשם 6 ילדים הסמוכים על שולחנו והוא מתפרנס מעבודות ניקיון. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי מתחם הקנס ההולם בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, נע בין 5,000 ₪ ועד ל- 30,000 ₪.

העונש המתאים

21. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחמים שנקבעו, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

22. **לקולא**, התחשבתי בהודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום ובחסכון במשאבים ציבוריים עקב ייתור הצורך בניהול הוכחות. יוער כי הודאת הנאשם חסכה שמיעתם של 17 עדי-תביעה, ולכך יש לתת משקל משמעותי. עוד אני רואה להתחשב בכך שעונש המאסר מאחורי סורג ובריה יהווה מאסר ראשון של הנאשם שהינו כבן 51 שנה, על מכלול הקשיים הכרוכים בכך. כמו כן, נתתי דעתי לכך שהנאשם בעל משפחה ואב לשישה ילדים, כשמצבה הכלכלי של המשפחה אינו פשוט, הנאשם מתפרנס מעבודה בניקיון והוא אמון על פרנסת המשפחה כך שענישה מאחורי סורג ובריה עלולה לפגוע בפרנסתו וכתוצאה מכך בבני משפחתו. עוד נתתי דעתי לחלוק הזמן מעת ביצוע העבירות, העבירות בוצעו בשנים 2006-2007 וכתב האישום הוגש רק בשנת 2014, כך שמדובר בחלוק זמן משמעותי. עוד התחשבתי בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי ומדובר במעידתו היחידה בפלילים, וכן שקלתי את נסיבות חייו הלא פשוטים של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר.

23. **לחובת הנאשם** אני רואה לשקול את הנזק הכרוך בעבירות המס שביצע הנאשם, ועל כך עמדתי בדבריי לעיל. כמו כן אני רואה להתחשב בכך שהמחדלים בהם עסקינן לא הוסרו, אף לא באופן חלקי ולא נעשו מאמצים לתיקון הנזק שנגרם לקופת המדינה.

24. במקרה שבפני, הצדדים חלוקים לגבי השאלה אם יש לקבל את המלצת שירות המבחן או להסתפק בעבודות שירות או שמא העונש המתאים הוא מאסר מאחורי סורג ובריא. נוכח מכלול השיקולים עליהם עמדתי לחומרה, לא מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם לסטות לקולא מן המתחם משיקולי שיקום, ולאמץ את המלצת שירות המבחן לצו של"צ בהיקף של 300 שעות, שכן מדובר בעבירות שבוצעו ממניע כלכלי, ולא על רקע בעיה ממנה סבל הנאשם והוא טופל בשלה והוא לא נמצא בהליך של שיקום.

25. בלא להתעלם מן הנסיבות לקולא, ובהתחשב במגמת ההחמרה בענישה עם עברייני המס וכן נוכח העדר הסרת המחדל וכן העובדה שמדובר בסכום השתמטות משמעותי, אני סבורה כי אין מדובר במקרה המצדיק להימנע מהטלת מאסר בפועל לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריא ולא ניתן להסתפק במאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. אשר על כן, אני סבורה כי את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת הקשיים בהם הוא שרוי, יש לשקול בקביעת משך המאסר.

26. לפיכך כאשר אני שוקלת מחד את חומרת מעשיו של הנאשם ואת הנזק שהסב לקופה הציבורית, ואת הצורך בהרתעתו האישית של הנאשם ובהרתעת הרבים ומאידך אני שוקלת את נסיבותיו האישיות של הנאשם החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ויום.

ב. 5 חודשי מאסר. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירה לפי החוק.

ג. קנס כספי בסך 10,000 ₪, או חודשיים מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

27. על הנאשמת קנס כספי בסך 1,000 ₪ אשר ישולם עד לתאריך 1.1.16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשע"ו, 03 ינואר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.